

בלונדית

עדינה

ושברירית,

טובת לב,

אוהבת חברה,

בעלת

חשיהומור,

עוזרת

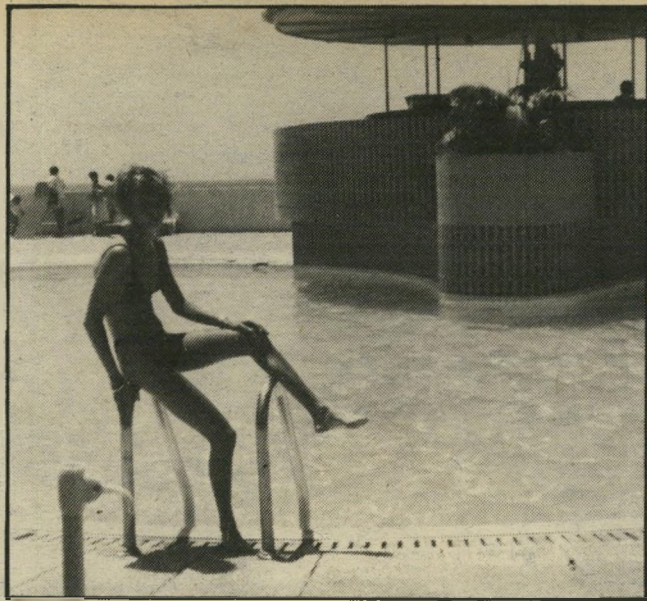
בעבודות

הבית.

האם זאת

בוני

הישראלית?

חתיכה בבירכה נאוה, מקידה חברת מנופאות, היא אותה בכל מה, והמבלה את עיתותיה הפנויות כמו כל צעירה אוהבת חיים.

אחת מהמבילות הפנויות כמו כל צעירה אוהבת חיים. יוסף כנפו, עבריין מועד המכור לסמים קשים. לפני כשנתיים הוגש נגדו כתבי אישום באשמת פריצה לחנות תכשיטים ברחוב רויאל 8 ב"פ. הנאשמים או היו יוסף כנפו וחיים אביכור. נגד שניהם העיד אלי כנפו, שהוא אחיו של יוסף (נרקומן המרצה כיום עונש מאסר של מיספר שנים בגין התפרצויות). למרות ערותו של אלי, זוכו אחיו יוסף והנאשם השני עלידי השופט חג' יחיה, אשר לא האמין לדבריו.

בסמוך ליוסף העצמאות נתפס יוסף כנפו על ידי המשטרה. הוא הציע למישטרה את עורתו והבטיח להסגיר לידים מיספר עבריניים.

יוסף כנפו מסר, בין היתר, כי השתתף בהתפרצות יחד עם אחד האחים חזן.

עבריניים מוכרים

המישטרה שיוותה לפרשה ממוזרים מוגזמים למדי, כאשר המדובר, למעשה, בכמה עבריניים העוסקים בהתפרצויות ובעסקי סמים באופן עצמאי ואין כל הוכחה המראה שהם כנופיה.

12 מבין 13 העצורים היו מוכרים למישטרה היטב, רובם נעצרו בעבר ואף ריצו תקופות מאסר שונות:

● שלום חזן מבתיים, נסים חזן מיהוד וברוך דניאל מבתיים, חשורים בהתפרצות למלטת יהלומים ברמת גן.

● שמעון חזן מיפו ועזרא הרצל משכונת שבזי חשורים בהתפרצות לדירה ברחוב אמולג 18 (בתל-אביב), ועזרא הרצל חשוד בהתפרצות נוספת לדירה אחרת באותה כתובת, כמו כן הוא נחשד בסחיטה ואיומים ובתיווך בסחר בסמים מסוכנים עם עבריין נוסף.

● רביע שלמה מחולון חשוד בסחיטה ובאיומים יחד עם עזרא הרצל.

● ירימי עמיקם מתל-אביב חשוד בהתפרצות לדירה ברחוב אמולג 14.

● ברזילי איילון משכונת שבזי חשוד בהתפרצות וקבלת רכוש גנוב.

● רוני זכריה, גם הוא משכונת שבזי, חשוד בקבלת רכוש שהושג בדרך הפשע וכן החזקת רכוש גנוב.

● משה חגיבי מתל-אביב חשוד בהתפרצות לבית עסק, בפיצוץ כספת ברחוב אלנבי 109 ושתי התפרצויות למיפעל בלונג-המפץ, וכן להתפרצות לבית-עסק ופיצוץ כספת נוספת בשדרות ירושלים ב"פ, ועוד חנות סמוכה באותה כתובת. כמו כן הוא חשוד בהחזקת סם מסוכן בביתו. אשתו זיווה חגיבי חשודה אף היא בקבלת רכוש גנוב ממושע והחזקת סמים מסוכנים.

● חנה פרץ מתל-אביב חשודה בקבלת רכוש שהושג בפשע וכן בתקיפת שוטרת ובגרימת חבלה חמורה בגופה. לכל אותם חשורים היה משהו משותף. לכולם עבר פלילי, חלקם משתמשים בסמים קשים ואף סוחרים בהם וחלקם נרקומנים מוכרים. אבל היכן, בעצם, משתלבת נאוה סיאס?

נעמי ארוזה

במדינה

להרתיע עבריינים כאלה, כדי שילדים יוכלו לטייל ברחובות ללא פחד.

מיכתבים יקרים מאוד

גנבו מיכתבי-אהבה וניסו לסחוט דולארים

לכל הבעלים המקבלים מיכתבי אהבה מנשים זרות כדאי ללמוד לקח מהמישפט המתקיים בימים אלה לפני השופט אריה אבן-ארי. במישפט נאשמים שלושה גברים צעירים מנתניה, כי באמצע חודש פברואר השנה, פרצו למכונית ליד מיגרש הטניס וגנבו מתוכה חפצים שונים. בין החפצים שגנבו היה גם תיק ג'ימס בונר. בתיק מצאו השלושה אוצר גדול, צרור מכתבי-אהבה אינטימיים ביותר, המגלים את סודותיו המיניים של בעל המיכתבים.

אחרי שסיימו הגנבים לקרוא את המיכתבים החליטו כי חומר קריאה כזה שווה כוודאי הרבה כסף לבעליו. על פי כתבי-האישום, התקשרו השלושה ביחד טלפונית אל בעל המכונית, ששמו נאסר לפירסום, והציעו לו להחזיר את המיכתבים תמורת 3000 דולר.

הם קבעו מקום פגישה בחוף הירוק בנתניה. בעל המיכתבים הגיע למקום, אחרי שהתקשר עם המשטרה. הוא שוחח עם אדם שקיבל את המיכתבים ואמר לו לחזור למכוניתו ולהביא את הכסף. כאשר הגיע המתלונן למכוניתו ראה את השוטרים, שהיו מפורזים בכשת, מתנפלים על שלושת הגברים, שלדבריו כתבי-האישום ניסו לסחוט את הכסף. שלושתם נעצרו והועמדו לדין על חטיפה.

אחרי מהם, יפת עובריה, כבר הורשע על פי הוראתו ונידון לשנה מאסר בפועל ועוד שלוש שנים מאסר על-תנאי. שני הנאשמים הנוספים, מרדכי בוקר ורוני חנוכה עדיין עומדים למישפט וטרם הוכרז רינם. נראה כי לקח המישפט הוא: "אם יש לד מיכתבי-אהבה אינטימיים, החזק אותם כספסוף!"

יצוא לא רק לעניים

זה לא בשר-עגל, זה בשר-גמל!

15 מיליון הגמלים המסתובבים עלי ארמות (מחציתם בסודאן, חבש וסומאליה) אשר מעברו המערבי של ים-סוף, עוררו את התיאבון של הפרופסור (למחקר וטרינארי) דניאל כהן, איש אוניברסיטת בן-גוריון, בבאר-שבע.

הוא מודע לעובדה כי ערכים רואים בגמל כשר לעניים, מכיוון שרק גמל חולה או זקן מובא לשחיטה. אבל האמת היא שהגמל הוא לא רק ספקי-בשר רציני ביותר, אלא גם טעים למדי. טעם הגמל כטעם העגל, ולכן לא מצטער כהן על חמש השנים האחרונות, שאותן השקיע במחקר שעיקרו לייצר גמלים מהר, בוול לייצוא.

קרוכים לקאהיר. בעזרת הור" מונים הצליח כהן לעודד פריין הנאקה הממוצעת. הנאקות שבהשגחתו ממלי-טות אחת לשנה, במקום אחת לשלוש שנים, כמקובל.

הוא יתחיל כמל בסרט נע, יפטם כהן בפסולת חקלאית כמו קש הכותנה וגיבועולי החיטה, ואז כל מה שנשאר לו זה למצוא שוק לבשר הזה.

גם את הבעיה הזאת הוא כבר פתר. הוא גילה, כי החודש, למשל, חודש הרמדאן, שחטו במצריים 70 אלף גמלים למאכל. אבל הגמלים האלה הוכאו למצריים מסודאן. אומר כהן: "אנחנו קרוכים יותר לקאהיר מאשר סודאן; ובשר הגמלים שלנו גם יהיה יותר טעים!"

כמחצית מ-450 הקילו, שהם מישקלו של הגמל הממוצע, הם בשר-מאכל נטו.

משפט

זה נורמלי?

בדי שילדים יוכלו לטייל ללא סחר?

בבדיקה פסיכיאטרית נמצא בריא בנפשו. קצינת-המבחן טענה בבית-המישפט, כי מאסר בפועל עלול להזיק מאוד לנאשם, גרשון צריקר, והמליצה על מאסר על-תנאי. אולם העבירות שיוחסו לצריקר, ואשר הוא הודה בהן, לא הצביעו על בריאות-נפש. בחודש פברואר השנה, בערב גשום

שופט סגלסקי

הרתעה בחופש הגדול

וסגרייר, יצאה ילדה בת 6 לקנות סגירות בחנות המכולת השכונתית ברמלה. כאשר חזרה הביתה ובדה מיטריה, פגש אותה הנאשם. הוא ביקש להצטרף למטריה שלה וכאשר הגיעו לבית סמוך לביתה הציע לה לחכות מעט בחדר-המדרגות, עד שייפסק הגשם. השניים התיישבו על מדרגה, צריקר הוריד את מיכנסיה של הילדה, פתח את מיכנסיו והחל מבצע בה מעשים מגונים. כאשר בכתה ורצתה לצעוק איים עליה כי ירצח אותה. הילדה המשיכה לרדד ולסבול במשך רבע שעה בערך, עד ששכנה שירדה מדרגות, הדליקה את האור בחדר-המדרגות, צריקר נבלה ונמלט. השכנה הצליחה רק לראות את רמתו הנמלטת מהמקום.

הילדה, שותתת דם, נלקחה לטיפול, והוגשה תלונה למישטרה. אולם הסיכוי למצוא את החשוד היה זעום, מכיוון שרק הילדה הקטנה היתה יכולה לזהותו, והיא היתה כמעט של הלם. **קשיים מסויימים.** אולם לגמרי במיקרה, אחרי כמה שבועות, הבחינו אנשים בשכונה בגבר צעיר העוקב אחר ילדות קטנות. מאחר שהיתה עירנות לעניין, מיהרו לקרוא לשכנה שראתה אז את התוקף והיא זיהתה אותו. שוטרת, המתגוררת בשכונה, עצרה אותו והוא נלקח לתחנת המשטרה. כאשר נחקר, הודה מייד באשמתו.

צריקר נבדק בבדיקה פסיכיאטרית והתברר כי מלבד קשיים מסויימים לקשור קשר עם נשים, הוא אדם בריא ואין לו כל מחלות-נפש. הסגיון גוי כפיר ושירות-המבחן טענו לפני השופט אריה סגלסקי כי מאסר בפועל עלול לפגוע מאוד בנאשם, וכי העונש המומלץ עבורו הוא מאסר על-תנאי. אולם התובעת, חנה ברוכי, לא הסכימה לכך. היא הביאה לפני בית-המישפט עבירה קודמת של מעשה מגונה בקטיף, אשר אותה ביצע צריקר בשנת 1979. הוא אומנם יצא אז ללא הרשעה, מכיוון שהוא עצמו היה אז צעיר מאוד, וזאת הצליח לסיים את בית-הספר התיכון ולגמור את שירותו הצבאי. אך התובעת טענה כי העבירה הנכבדת הופכת אותו לאדם מסוכן לחברה, במיוחד לקטינים.

למרות נסיבותיו האישיות, אמרה התובעת, יש להטיל במיקרה זה עונש מאסר-בפועל, שישמש הרתעה גם לעברינים אחרים מסוג זה. השופט סגלסקי קיבל את עמדת התביעה. הוא הרשיע את הנאשם וגזר עליו שלוש שנות מאסר בפועל ושנתיים מאסר על-תנאי. השופט ציין את חומרת העבירה וקבע כי דווקא כעת, לפני החופש הגדול, יש צורך